

2009:34

Interpellation av Eivor Karlsson (mp) om otillräckligt stöd till elever med neuropsykiatriska diagnoser, NPD

Dnr 322-1356/2009

Stockholms skolor förefaller idag ha en så stram budget att de inte tillräckligt kan hjälpa elever i behov av särskilt stöd. Det gör att det uppstår en konflikt mellan vad Barnkonventionen säger om barnets bästa och skolans ekonomi. Vi vet inte hur många dessa elever är i Stockholms stad eftersom det förefaller finnas ett stort mörkertal. Men vi vet genom media att inte ens alldeles speciella fall får stöd.

Under våren 2009 kunde vi i Dagens Nyheter (DN) följa en 13-åring och hans problemfyllda skolår. Hans hemskola har under tre av hans sju skolår inte tillgodosett hans behov av stöd. Eleven har dubbeldiagnoserna autism och adhd.

De tre senaste åren har pojken gått inom Sankt Örjan där man bedriver specialpedagogik i mindre grupper. Där har skolgången fungerat bra. Men plötsligt, mitt i sjunde klass, sa rektorn upp 13-åringens plats i resursskolan. Detta trots att hans hemskola tidigare misslyckats med att ge honom rätt stöd och dessutom fått kritik från Skolverket. Beslutet borde föregåtts av en omfattande utredning av hans behov.

13-åringen har inte orkat återvända till hemskolan. Han sjukskrevs av en läkare på barn- och ungdomspsykiatri, BUP, eftersom man ansåg att han inte skulle klara ännu ett skolbyte tillbaka till den skola där han misslyckats. Överläkaren inom barnpsykiatri och barnneurologen i Stockholm, Harald Sturm, säger att läkarintyg ska väga tungt. Intygen accepteras av Försäkringskassan, som är en myndighet, men inte av skolan. Sturm anser också att för att dessa elever fortsättningsvis inte ska falla mellan stolarna krävs ett rejält kunskapslyft.

”Sedan pojken började stanna hemma från skolan i januari 2009 går det inte att se att skolan arbetat med motivationsskapande åtgärder i någon större utsträckning. Formuleringen i Skolinspektionens bedömning är densamma som

när Skolverket kritiserade skolan för sin behandling av pojken redan 2006”, säger Tommy Nilsson, handläggare på Skolinspektionen, till DN 31 maj –09.

En annan elev, som media också uppmärksammat, har nekats egen elevassistent, trots att hon gått i skolan i två år. Eleven har beviljats en personlig assistent som finansieras av Försäkringskassan, men skolan har inte anställt någon egen elevassistent för hjälp med skolarbetet. En personlig assistent ska se till att personens vardag fungerar. En elevassistent som ska hjälpa till vid undervisningen. Det är två helt skilda funktioner. Det är inte avsikten att den personliga assistenten ska användas till stöd i skolarbetet.

Överläkaren Harald Sturm och Bengt Nilsson, biträdande grundskolechef i Stockholms stad, har uttalat sig kritiskt. Liksom Ann-Kristin Sandberg, ordförande i Riksförbundet Attention, dit många med NPD-diagnoser är medlemmar.

Sandberg anser att familjer med barn som har speciella stödbehov är rättslösa i skolan. Hon anser också (DN 09-06-02) att det är rektorn som bestämmer och kan ställa sig över läkares och specialpedagogers utlåtanden.

Riksförbundet Attention kräver nu att skolan inför ett självanmälningssystem liknande sjukvårdens Lex Maria. D.v.s. att skolan ska anmäla sig själv om man har en situation som man inte klarar av. Detta förslag har också diskuterats och fått en blocköverskridande uppbackning i riksdagen. Nu återstår att se vad det blir av förslaget.

Vid kontakt med några rektorer och även personal ute på skolorna har det framkommit att det råder dels stor brist på kunskap om vad NPD-diagnoserna innebär, dels brist på ekonomiska resurser för att hjälpa elever med särskilda behov. Skolorna har en mycket ansträngd ekonomisk situation.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Anser du att stadens budget, när det gäller elever med NPD-diagnoser såväl som andra elever i behov av särskilt stöd, står över Barnkonventionen, d.v.s. barnets bästa?
2. Är det din uppfattning att en rektor bör få ställa sig över läkares och specialpedagogiska utlåtanden?
3. Avser du att tillföra mer ekonomiska resurser för att tillgodose dessa elevers behov av adekvat undervisning utifrån deras förutsättningar?

Stockholm den 15 juni 2009

Eivor Karlsson